

Navn:

Fødselsdato:

Middelfart Gymnasium og HF-Kursus

Skole:

Studieretningsprojekt, Samlet vurd. (6647--

Fag:

Gym

bekend,)

Dato for prøveafleggelse:

Middelfart Gymnasium & HF

Studieretningsprojekt 2019-2020

--

Fag:	Vejleder:
Engelsk A	
Samfundsfag A	

<p>Opgaveformulering:</p> <p>Redegør for udviklingen i den amerikanske miljø- og klimapolitik siden år 2000.</p> <p>Giv en sammenlignende analyse af selvvalgte taler af henholdsvis Donald Trump og George W. Bush med særligt fokus på, hvad der er karakteristisk for deres respektive retorik og den politiske kommunikation i forbindelse med miljø- og klimapolitik.</p> <p>Diskutér, hvilken betydning fake news, politisk retorik og medialisering har for amerikansk miljø- og klimapolitik. I din diskussion skal du inddrage artiklen "Trump Isn't a Climate Denier. He's Worse." (bilag) samt relevant statistisk materiale.</p> <p>Opgaven forventes at have et omfang på 15-20 sider á 2400 anslag med mellemrum, inklusiv fodnoter, men eksklusiv forside, indholdsfortegnelse, litteraturliste og bilag.</p>

Med aflevering i Netprøver erklærer jeg mig enig i, at opgavebesvarelsen er udarbejdet af mig. Jeg har ikke anvendt tidligere bedømt arbejde uden henvisning hertil, og opgavebesvarelsen er udfærdiget uden anvendelse af uretmæssig hjælp og uden brug af hjælpemidler, der ikke har været tilladt under prøven.

Resumé

Opgaven undersøger, hvordan to taler holdt af henholdsvis George W. Bush og Donald Trump, fremstiller to forskellige billeder af amerikansk klimapolitik, sat i kontekst af de sidste 20 års klimapolitiske udvikling i USA. Undersøgelsen fokuserer på hvilken rolle diskurser spiller i forhold til opfattelsen af klimapolitik samt hvilken rolle brugen af medialisering og Fake News spiller i de amerikanske vælgers opfattelse af klimapolitik.

Først redegøres for USA's miljø- og klimapolitik gennem de sidste 20 år. Dernæst analyseres to taler holdt i relevante klimapolitiske kontekster af de republikanske præsidenter, George W. Bush og Donald Trump. Her vil fokus være på det retoriske pentagram og diskursanalyse. Til sidst diskuteres årsagerne til den anderledes diskurs, som kom til syne i analysen, og hvilken effekt nutidens medialisering og Fake News har på de amerikanske borgere.

Indholdsfortegnelse

Resumé.....	2
Indledning	4
Redegørelse.....	5
<i>Klimapolitik er på statsniveau, miljøpolitik er på delstatsniveau</i>	<i>5</i>
<i>Kyoto protokollen og George W. Bush</i>	<i>6</i>
<i>Barack Obama og København-aftalen</i>	<i>7</i>
<i>Donald Trump og Paris-aftalen</i>	<i>8</i>
<i>Målkonflikter holder USA's klimapolitik tilbage</i>	<i>9</i>
Analyse (Bilag A og B)	9
<i>To taler, to budskaber, to publikummer.....</i>	<i>10</i>
<i>Modsættende budskaber</i>	<i>11</i>
<i>Den tidsmæssige kontekst.....</i>	<i>12</i>
<i>Nodalpunkt og tilhørende ækvivalenskæder.....</i>	<i>13</i>
<i>Talerne i samfundets virke</i>	<i>15</i>
Diskussion.....	18
<i>De to diskurser</i>	<i>18</i>
<i>Teknologisk udvikling, medialisering og Fake News.....</i>	<i>20</i>
Konklusion.....	23
Litteraturliste.....	25
<i>Primære litteratur.</i>	<i>25</i>
<i>Sekundære litteratur.</i>	<i>25</i>
Bilag A	27
Bilag B.....	33

Indledning

Igennem de sidste 20 år er miljø- og klimapolitik blevet italesat forskelligt af skiftende amerikanske regeringer. Men hvad er det, der gør, at miljø- og klimapolitik i USA bliver italesat så forskelligt? Og bliver italesættelsen overhovedet omsat til forskelligartet politik?

Denne opgave redegør for italesættelsen af amerikansk miljø- og klimapolitik, og hvordan denne har ændret sig fra George W. Bushs præsidentperiode i dag. Opgaven kigger også nærmere på forskelle mellem miljøpolitik og klimapolitik, og på hvordan disse bliver udført i USA på delstatsniveau og statsniveau.

Dernæst analyseres to taler holdt af præsident Bush og præsident Trump, med henblik på at undersøge, hvorfor de to præsidenter udtaler sig forskelligt på trods af deres ensartede klimapolitiske tilgang. Taleren holdt af Trump omhandler annonceringen af USA's udmeldelse af Paris-aftalen, og talen holdt af George W. Bush, omhandler nye klimapolitiske tiltag som bliver fremlagt ved et G7- klimatopmøde. Gennem det retoriske pentagram og en diskursanalyse, vil talerne være med til at afsløre, hvorfor Trump bruger en så uvant retorik sammenlignet med sin republikanske forgænger, George W. Bush.

Endeligt diskuterer opgaven, hvad der ligger bag Trumps kontroversielle klimapolitiske beslutninger, og hvorfor han bruger den retorik han gør. Diskussionen fokuserer på præsident Trumps henvisninger til Fake News og hans kontrol over den medialiserede verden, som ingen tidligere præsidenter, før ham, har formået at indfange. Til sidst vil opgaven diskutere hvilken effekt det har på den amerikanske befolkning, når en bestemt retorisk og politisk diskurs bliver brugt om miljø- og klimapolitikken.

Redegørelse

For at forstå den retoriske og politiske diskursudviklingen fra Bush til Trump kræves et overblik over, hvordan tredelingen af magt i det amerikanske politiske system spiller en rolle i udførelsen af landets miljø- og klimapolitik. Magten i USA er delt op i tre, bestående af præsidenten, kongressen og højesteretten¹. Præsidenten har til ansvar at godkende love, han er den øverste ansvarlige for USA's væbnede styrker, samt er det præsidenten der forhandler internationale traktater og aftaler på plads. Et eksempel er klimaaftalen, som den tidligere præsident Barack Obama tiltrådte, Paris-aftalen. Dernæst har vi kongressen, som består af 2 kamre, repræsentanternes hus og senatet. Repræsentanternes hus står for statsbudgettet, samt det økonomiske ansvar for fremsætningen og godkendelsen af love. Derudover er der valg hvert andet år om de 435 pladser i repræsentanternes hus.

Grundet nogle specifikke områder i den amerikanske forfatning, er det svært for den siddende præsident at udføre sin ønskede klimapolitik, da magtens tredeling har til ansvar at sikre en afvejning af præsidentens magt. Efter præsidentembedets første 2 år bliver der valgt et nyt hold til repræsentanternes hus, hvoraf størstedelen ofte tilhører af oppositionspartiet til det parti, som præsidenten selv kommer fra². For eksempel, under Obamas præsidentembed var størstedelen af senatet republikanere, hvilket kan forklare hvorfor Barack Obama ikke gennemførte den ambitiøse klimapolitik, som han ellers havde planer om. Derfor er diskurs en interessant del af deres politiske virke. Det er under deres, at udtalelser at de kan tilkendegive deres holdninger, og ikke altid igennem den politik de fører.

Klimapolitik er på statsniveau, miljøpolitik er på delstatsniveau

Klima- og miljøpolitik er overlappende, men der er en væsentlig politisk forskel på de to.

Miljøpolitik bliver ført med henblik på at beskytte naturen i det nærliggende område. Klimapolitik føres med henblik på klimaet nationalt og globalt. Da det er præsidentens ansvar at føre klimapolitik og delstaternes ansvar at føre miljøpolitik vil hovedfokus i denne opgave være rettet mod klimapolitiken.

¹ Kilde: Sørensen, Jørn (2012, 17. oktober) "Det amerikanske valgsystem", <https://www.dr.dk/ligetil/det-amerikanske-valgsystem>. Tilgået 16. marts 2020.

² Kilde: King, Kevin (2018) "Under Obama, Democrats suffer largest loss in power since Eisenhower" <https://www.quorum.us/data-driven-insights/under-obama-democrats-suffer-largest-loss-in-power-since-eisenhower/291/>. Tilgået 16 marts 2020.

Hertil kommer det, at der ofte er markant forskel på ambitionsniveauet i den første miljø- og klimapolitik mellem de føderale niveauer og blandt delstaterne i USA. Et eksempel herpå, kunne være Californiens ambitiøse miljø- og klimapolitik. Californien er den mest folkerige delstat i USA, og et stort flertal af statens indbyggere er demokrater³. I september 2018 vedtog Californien en lov, der skulle skrue ambitionerne op for klimapolitikken⁴. Oprindeligt skulle 50% af Californiens elektricitet være dækket af vedvarende energikilder i 2030, men nu er målet sat op til 60%. Det er altså en helt anden indstilling til miljø- og klimapolitik end den nuværende præsident Trump udviser.

Kyoto protokollen og George W. Bush

Kyoto protokollen blev vedtaget d. 11. december 1997 i den Japanske by Kyoto⁵. Kyoto protokollens formål var at få industrialiserede lande til at mindske deres udledning af drivhusgasser. Det skulle lykkedes ved at opstille individuelle mål der var tilpasset landets samlede ressourcer. Den daværende demokratiske præsident Bill Clinton gik med i Kyoto-aftalen i håbet om en fælles indsats mod klimakrisen. Men da den republikanske præsident George W. Bush blev valgt i 2001 meddelte han kort tid efter, at USA ikke længere var en del af Kyoto protokollen⁶. I stedet kom Bush i 2002⁷ med et alternativt forslag til Kyoto protokollen. Forslaget ville sænke USA's øgning af CO2 udledningen med 18% inden for 10 år, det samme krav, der blev stillet til USA i Kyoto protokollen.

Trods den alternative plan blev Bush kritiseret for sin klimapolitik. Der gik rygter om, at Bush i 2004 havde tilbageholdt videnskabelige rapporter omkring sammenhængen mellem udledning af CO2 i atmosfæren og global opvarmning, så de ikke nåede ud til den almindelige amerikaner. Bush blev også kritiseret for at tilgodese de virksomheder der producerer fossile brændstoffer. Ifølge en artikel fra *The Guardian*⁸ spurgte Bush i 2004 USA's største olie-virksomhed, Exxon Mobil, hvilken klimapolitik de ville finde acceptabel⁹.

³ Kilde: Busk Olsen, Jakob (2017, 1 juni) "Californien er ligeglade med Trump: Vi fortsætter Klimaindsats, <https://www.dr.dk/nyheder/udland/californien-er-ligeglade-med-trump-vi-fortsætter-klimaindsats>. Tilgået 16 marts 2020.

⁴ Kilde: Buchart, Martin (2018, 17. september) <https://www.information.dk/udland/2018/09/modviljen-trump-manglende-klimapolitik-sat-skub-groenne-udvikling-usa>. Tilgået 16 marts 2020.

⁵ Kilde: United Nations (Ukendt udgivelsesdato) "What is the Kyoto protocol?", https://unfccc.int/kyoto_protocol. Tilgået 15. Marts 2020.

⁶ Kilde: Borger, Julian (2001, 29 marts) "Bush Kills global warming treaty", <https://www.theguardian.com/environment/2001/mar/29/globalwarming-usnews>. Tilgået 16. Marts 2020.

⁷ Kilde: The White House (2002, februar) "Globale Climate Change Policy Book, <https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/news/releases/2002/02/climatechange.html>. Tilgået 16. Marts 2020.

⁸ Kilde: Vidal, John (2005, 8 juni) "Revealed: how oil giant influenced Bush" <https://www.theguardian.com/news/2005/jun/08/usnews.climatechange>. Tilgået 15 marts 2020.

⁹ Kilde: Vidal, John (2005, 8 juni) "Revealed: how oil giant influenced Bush" <https://www.theguardian.com/news/2005/jun/08/usnews.climatechange>. Tilgået 15 marts 2020.

Efter flere år med en tilbagetrukket klimapolitik fremlagde Bush i 2007 et mere progressivt syn på klimakrisen. D. 28. september 2007, fortalte han om alternative, grønne energiformer som kunne overtage en del af USA's energiforbrug¹⁰. Talen blev holdt foran de andre G7 landene, Frankrig, Storbritannien, Tyskland, Canada, Japan og Italien. Til mødet gjorde præsident Bush det klart, at klimaforandringerne er et fælles ansvar, og at de største økonomier, altså G7 landene¹¹, har et særligt ansvar. I 2009 gik George W. Bush af som præsident, hvorefter demokraten Barack Obama tog over.

Barack Obama og København-aftalen

København-aftalen blev et af Barack Obamas første punkter på dagsordenen, da han i 2009 blev USA's præsident nummer 44. Obama rejste til København med knap 200 andre ledere fra forskellige nationer, med formålet at finde en afløser til Kyoto-aftalen som ville udløbe i 2012¹². Denne gang havde en ny klima-aftale bedre udsigter for succes overordnet set, eftersom Obama havde helt andre klimapolitiske ambitioner end hans forgænger George W. Bush. Dog forvoldte magtens tredeling i USA problemer for Obamas ambitiøse klimapolitik, idet et flertal i kongressen stemte nej til København-aftalen. Denne gang skyldtes det dog ikke et flertal af oppositions republikanere fra oppositionspartiet i kongressen, men at de demokrater, der repræsenterede 'rustbæltet'¹³, ikke ville gå med til målene i aftalen. 'Rustbæltet' indebærer staterne: Illinois, Michigan, Ohio og Pennsylvania. Fælles for staterne i rustbæltet er deres økonomiske afhængighed af kul, stål og bilindustrien. En bindende klima-aftale ville tage hårdt på disse stater, som har været formet af en række industrielle og økonomiske nedgange siden 80'erne. Der var derfor et flertal i kongressen, der ikke ønskede at være med i København-aftalen, eftersom det var aftalens intention at gøre målene juridisk bindende.

Med en finanskrisen som baggrund havde de midtamerikanske industrier ingen interesse i klimapolitik der kunne konflikte med målet om økonomisk vækst. Det klimaskeptiske bagland

¹⁰ Kilde: Bush, George (2007, 28. September) *Remarks on energy security and climate change*: U.S. Department of state Washington, D.C. 2007. (Bilag 1)

¹¹ Kilde: Holm, Hans-Henrik (2016, 7. juni) "G7", http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Samfund/International_politik_og_organisationer/G7 . Tilgået 16. marts 2020.

¹² Kilde: Ritzau (2007, 21 marts) "København vært for FN-topmøde i 2009" <https://unric.org/da/koebenhavn-vaert-for-fn-topmoede-i-2009/> . Tilgået 16. marts 2020.

¹³ Kilde: Pickard, Lily (2016, 8. november) " What is the Rust Belt? Everything you need to know about the region key to winning the US election"

<https://www.independent.co.uk/news/world/americas/us-elections/rust-belt-what-is-it-us-ohio-michigan-pennsylvania-election-2016-donald-trump-hillary-clinton-a7405141.html> . Tilgået 16 marts 2020.

gjorde Obama handlingslammet i sin første embedsperiode som præsident, og først efter Obama blev genvalgt i 2012 lykkedes det ham at gennemføre sin klimapolitik. I august 2015¹⁴ blev der vedtaget en række nationale standarder for kraftværker, med formålet at begrænse udledningen af CO₂ fra eksisterende kraftværker med 32% inden 2030. Derudover blev forhandlingerne om det 2000 kilometer lange olie- og gasudledningsrør fra Canada til Texas stoppet. En af grundene til dette var at udledningsrøret ville kompromittere med USA's globale lederskab i forhold til klimaudfordringerne. Som noget af det sidste underskrev præsident Obama D. 20. december 2016 at underskrive et dekret der gjorde det ulovligt at bore efter olie og gas i størstedelen af de amerikanskkontrollerede områder af Arktis og Atlanterhavet. Hvis en senere præsident skulle ønske at ophæve dette dekret, ville det kræve en lang og besværlig, juridisk kamp. Obama formået også at være en af de første statsledere til at ratificere Paris-aftalen, hvilket ikke gjorde det muligt for den efterfølgende præsident, Donald Trump, at udtræde Paris-aftalen før 4 år efter den blev underskrevet i 2015.

Donald Trump og Paris-aftalen

Donald Trump overtog embedet fra Barack Obama, da han vandt primærvalget i 2016. Den nye republikanske præsident havde fra starten helt andre visioner for amerikansk klimapolitik end den forhenværende. Allerede under sin valgkampagn oplyste Donald Trump, at hvis han blev valgt som præsident, så ville han trække USA ud af Paris-aftalen.

I 2015 nåede næsten 200 nationers ledere til enighed om, hvad den nye Paris- aftale skulle indebære¹⁵. Paris-aftalen er blevet beskrevet som en 'historisk'¹⁶ begivenhed, eftersom det er første gang at USA, som står for en fjerdedel af verdens CO₂ udledning, har formelt tilsluttet sig en global klimaafale og forpligtet sig til at overholde dens bestemmelser. Formålet med Paris-aftalen var at danne en fælles indsats med henblik på at holde den globale temperaturstigning under 2 grader efter præindustrielle niveauer. Formålet var også at danne et fælles mål om at holde den globale temperaturstigning til under 1,5 grader. Sidst men ikke mindst skulle aftalen forbedre landenes evne til at håndtere klimaforandringerne.

¹⁴ Kilde: Løvenbalk Hansen, Jesper (2017, 4. januar) "Først mod slutningen blev Obama for alvor grøn." I: Information, <https://www.information.dk/udland/2017/01/foerst-slutningen-obama-alvor-groen>. Tilgået 14 marts 2020

¹⁵ Kilde: United Nations (Ukendt udgivelsesdato) "The Paris agreement?", https://unfccc.int/kyoto_protocol. Tilgået 16. Marts 2020.

¹⁶ Kilde: Prakash, Thomas (2017, 2. juni, opdateret 2018, 21. september) "Overblik: forstå hvad paris-aftalen går ud på", <https://www.dr.dk/nyheder/udland/overblik-forstaa-hvad-paris-aftalen-gaar-ud-paa>. Tilgået 15 marts 2020.

Et af hovedpunkterne i Paris-aftalen var de rige nationers ansvar for at økonomisk støtte fattige lande, så de kunne påbegynde en omstilling til grøn energi. Fra år 2020 skal der hvert år findes 100 milliarder dollars til formålet. Tilslutningen til Paris-aftalen er derfor også en økonomisk bindende aftale for rige nationer, herunder USA.

Trump annoncerede d. 1. juni 2017¹⁷, at USA vil trække sig fra Paris-aftalen. D. 1. juni var ovenikøbet den første mulige dato at annoncere et lands tilbagetrækning. Donald Trump har på ingen måde været tøvende i sin beslutning om at føre en klimapolitik som kun USA bestemmer over. D. 4. november 2019 meddelte Donald Trump formelt USA's tilbagetrækning fra Parisaftalen til FN. Herefter begyndte den et årig proces, før USA officielt er ude af aftalen.

Målkonflikter holder USA's klimapolitik tilbage

I USA har de to politiske målsætninger, økonomisk vækst og en grønnere klimapolitik længe været i konflikt i USA. Eftersom rustbæltet har oplevet økonomisk tumult siden 80'erne, er en grøn omstilling ikke i deres interesse. Som nævnt i forrige afsnit er staterne i rustbæltet økonomisk afhængige af industrier, der producerer med afsæt i udvindingen af fossile brændstoffer. Derfor mødte Barack Obamas klimapolitik modstand i kongressen, eftersom mange af kongressens medlemmer tog hensyn til økonomiske forhold i rustbælte- staterne. Fælles for de to republikanske præsidenter, George W. Bush og Donald Trump er, at de begge tilgodeser rustbæltets interesser og derfor har ført en mere tilbagetrukket klimapolitik under deres præsidentembeder. På trods af republikanske præsidenters konservative nationale klimapolitik stoppede delstaternes ambitiøse miljøpolitik i demokratiske stater ikke. Dilemmaet om, hvorvidt man skal tilgodese industristaterne eller klimapolitikken resulterer i vidt forskellige klimapolitiske og retoriske diskurser alt efter hvem den respektive præsident ønsker at henvende sig til og hvilket af de to, hhv. økonomisk vækst og grønne klimapolitik, som præsidenten finder mest vigtig.

Analyse (Bilag A og B)

For at undersøge ligheder og forskelle i den klimapolitiske diskurs mellem Donald Trump og George W. Bush, er det relevant at analysere en af hver deres udtalelser i forbindelse med et relevante klimapolitisk højdepunkt under deres præsidentembede.

¹⁷ Kilde: Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019

To taler, to budskaber, to publikummer

Den første tale, som denne opgave analyserer, blev holdt den 28. september 2007 af George W. Bush¹⁸, USA's præsident nummer 43, blev holdt ved et FN klimatopmøde i Washington D.C. Bush selv voksede op i et velhavende hjem i New Haven, Connecticut. Hans far George H. W. Bush var republikansk præsident i perioden 1989 til 1993. Derfor var George W. Bush ikke fremmed i den republikanske politik, da han selv blev den nye republikanske præsident i 2001 og var det indtil 2009. Afsenderen på talens budskaber er ikke kun Bush, men også Bushs republikanske bagland, politiske rådgivere og siddende kabinet af ministre. Talens emne er klimapolitik, Bush forsikrer G7 landene om, at USA vil gøre sin del for at beskytte klimaet. I talen fremlægger Bush en række alternative grønne energiformer, som USA vil eller har gjort brug af. Modtageren til talen er derfor G7 landene, som er tilstede ved klimatopmødet. Efter George Bush meldte USA ud af Kyoto-aftalen i 2001, har USA ført en stille klimapolitik, lige indtil denne tale blev holdt foran G7 landene. USA ønsker ikke at indgå i en juridisk bindende aftale, men i denne tale fortæller George Bush, at USA stadig vil leve op til deres ansvar og dermed sænke udledningen af CO2 gasser, dog vil det foregå på deres egne præmisser.

Den anden tale, som denne opgave vil analysere, blev holdt den 1. juni 2017, i Rose Garden i det Hvide Hus af Donald Trump, USA's præsident nummer 45. Donald Trump er vokset op i Queens, New York, i en meget velhavende familie. Han var selv en succesfuld forretningsmand og en tv-personlighed, inden han blev den nye republikanske præsident i 2016. Trump har i dag siddet på posten som præsident i 4 år, og ved valget d. 3. november 2020 ved vi, om han vil blive på præsidentposten i 4 år mere. Tale her kommer heller ikke fra Donald Trump selv, men er også afsendt af Trump's republikanske bagland, hans politiske rådgivere og det siddende kabinet af ministre. Talen omhandler USA's udmelding af Paris-aftalen, som officielt først vil finde sted d. 4. november 2020. Talen er henvendt til amerikanerne, specifikt Trumps vælgere, eftersom den tale han holdt d. 4. november 2019 var USA's officielle udmelding til FN. Klimapolitik er et af de mest omtalte politiske emner lige nu, og derfor var Trumps annoncering af USA's udmeldelse af Paris-aftalen en meget kontroversiel beslutning.

¹⁸ Kilde: Biography.com editors(2016, 20 august), "George W. Bush Biography, <https://www.biography.com/us-president/george-w-bush>. Tilgæet 16. Marts 2020.

Selvom de to taler begge er holdt af republikanske præsidenter, så har de to taler vidt forskellige budskaber og publikummer. George W. Bush prøver at overbevise G7 landene om, at selvom USA ikke ønsker en juridisk bindende aftale, så ønsker de stadig et samarbejde hvor alle bidrager, " We must lead the world to produce fewer greenhouse gas emissions, and we must do it in a way that does not undermine economic growth or prevent nations from delivering greater prosperity for their people. We know this can be done. Last year America grew our economy while also reducing greenhouse gases. Several other nations have made similar strides."¹⁹ Her fortæller George Bush at det er G7 landenes ansvar at gå forrest i klimakampen, men samtidig skal klimakampen føres på en måde der ikke er i konflikt med landets økonomiske vækst. Dog fortæller Bush også, at klimapolitik er et fælles ansvar, og at USA vil tage et særligt ansvar sammen med de resterende G7 lande.

Modstående budskaber

I modsætning til Bush, mener Trump ikke at USA skal deltage i en fælles kamp mod klimaforandringer. Han mener i stedet, at USA skal forhandle deres egen klimapolitik," The Paris climate accord is simply the latest example of Washington entering an agreement that disadvantages the U.S., leaving American workers who I love and taxpayers to absorb the cost in terms of lost jobs and lower wages and vastly diminished economic production. Thus, as of today, the U.S. will cease all implementation of the non-binding Paris accord and the draconian and financial economic burdens the agreement imposes on our country."²⁰ Her fortæller Trump, at Paris-aftalen kun vil skade den amerikanske økonomi. Trump lægger specielt tryk på, at Paris-aftalens omkostninger vil gå ud over den almindelige amerikaner altså "American workers who I love and taxpayers". Trumps formål med sin tale er altså at klargøre uretfærdigheden af Paris-aftalen, for derved at opnå deres opbakning. I modsætning til Trump er Bush formål med sin tale at tilkendegive USA's arbejde for et bedre klima trods deres tidligere, ikke så samarbejdsvillige, klimapolitik.

Ud fra talernes opbygning kan man se de to talers forskellige formål. Et eksempel på dette er talernes indledninger. Trump indleder sin tale således:" Before we discuss the Paris accord, I'd like to begin with an update on our tremendous, absolutely tremendous economic progress since

¹⁹ George W. Bush, Remarks on energy and security and climate change, 2007 (S. 1)

²⁰ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 2)

Election Day on November 8. The economy is starting to come back, and very, very rapidly.”²¹
Donald Trump har fokus på USA og hvorfor de ikke skal bøje sig for Paris-aftalens betingelser i sin tale. Derfor bruger han USA's succes som udgangspunkt. Eftersom de stater, der afhænger af produktion inden for kul, stål og billindustrien har oplevet økonomisk nedgang, er det vigtigt for dem, at økonomien er på rette vej igen. Derfor starter Trump sin tale med at informere om, at det endelig går den rette vej igen;” absolutely tremendous economic progress since election Day”. Her gør Trump det også klart, at der har været god økonomisk vækst siden ”election day”, altså siden han blev præsident, med det formål at hans vælgere skal stole på ham og hans beslutninger.

I modsætning til Trump så bruger Bush en anden tilgang I indledningen til sin tale;” Energy security and climate change are two of the great challenges of our time. The United States takes these challenges seriously.”²² George W. Bushs tale har til formål at fortælle om USA's klimapolitiske tiltag og opfordre andre G7 nationer til at tage klimaudfordringerne ligeså seriøst, som USA gør. Her er det helt tydeligt, at Bush derfor vælger at fokusere på det internationale samarbejde og grunden til, at G7 landene samlet, nemlig for at diskutere klimapolitik. Derfor er de første ord i Bushs tale *energy security and climate change*. Da det er, hvad Bush vil fortælle om.

Den tidsmæssige kontekst

De 2 præsidenter taler i to forskellige tider, og derfor er der stor forskel på hvordan de hver især tiltaler deres publikum. George W. Bush bruger logos for at overtale sit publikum;”our understanding of climate change has come a long way. A report issued earlier this year by the U.N. Intergovernmental Panel on Climate Change concluded both that global temperatures are rising and that this is caused largely by human activities”²³. Til dem, der ikke er sikker på om der er en sammenhæng mellem global opvarmning og menneskeligt startet industrialisering, understøtter Bush her sin påstand med en pålidelig kilde for at virke troværdig overfor sit publikum. ”A report issued earlier this year by the U.N intergovernmental of climate change” Siden Bush taler til FN medlemmer, så kan en FN rapport desuden fungere som en effektiv og pålidelig kilde at bruge i denne sammenhæng.

²¹ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 1)

²² George W. Bush, Remarks on energy and security and climate change, 2007 (S. 1)

²³ George W. Bush, Remarks on energy and security and climate change, 2007 (S. 2)

I modsætning til Bush vælger Trump ikke at bakke sine egne påstande op;” this agreement is less about the climate and more about other countries gaining a financial advantage over the United States. The rest of the world applauded when we signed the Paris Agreement -- they went wild; they were so happy -- for the simple reason that it put our country, the United States of America, which we all love, at a very, very big economic disadvantage”²⁴. Trump argumenterer fra et mere personligt standpunkt end Bush, når han fortæller, at Paris-aftalen ikke handler om at tilgodese klimaet, men om at gøre USA økonomisk ustabil, så de andre lande kan udnytte USA's svækkede økonomiske position. Trump henviser ikke til nogen kilde der kan bakke hans udtalelse op, fordi han bruger etos. Han stoler på, at positionen som Præsident er troværdig nok i sig selv. Eftersom Trump taler til en medialiseret verden, hvor flere læser Facebook end avisen, er det ikke kildekritiske journalister han henvender sig til. I stedet formidler Trump sig til nyhedssultne, clickbait journalister, der prøver at få likes på sociale medier. I en sådan kontekst er Trumps udtalelser mere effektive hvad angår politiske opbakning.

Et andet tegn på et tidsskifte er Trumps personlige tilgang til talen. Citatet brugt tidligere, viser, hvordan Trump taler direkte til amerikanerne uden at tage hensyn til, at resten af verden lytter med;” Leaving American workers who I love and taxpayers to absorb the cost in terms of lost jobs and lower wages and vastly diminished economic production”²⁵. Trumps måde at tale til hans vælgere er en helt ny diskurs blandt amerikanske præsidenter. Dette personlige og forsimplede sprog bliver benyttet af Trump, fordi han kender sit publikum. Hvis Trump havde intentioner om at fange opmærksomheden hos et bredere orienteret publikum, så ville han måske anvende et mere akademisk sprog. Dette skal ses i sammenligning med da Bush var præsident, hvor forventningen til præsidentens udtalelser var mere foreneligt med brugen af et professionelt og akademisk sprog.

Nodalpunkt og tilhørende ækvivalenskæder

Eftersom der er forskel på budskaberne i de to taler, er der også to forskellige ækvivalenskæder koblet til talernes nodalpunkt. Talernes nøglebegreb er klimapolitik, men talerne følger to meget forskellige diskurser. I George W. Bushs tale bliver der brugt følgende ord om klimapolitikken:

²⁴ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 3)

²⁵ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 2)

energy Technologies, fewer greenhouse gas emissions, economic growth and sustainable development, UNNCCC, international approach, goal, clean energy, nuclear power, next generation og partnership²⁶. Denne ækvivalenskæde giver et opmuntrende billede af klimapolitik, fordi Bush bruger fremtidige ord som 'next generation' og 'goal'. Hermed giver Bush et progressivt billede af klimakrisen. Han sætter fokus på at hvis vi skal løse en klimakrise, så skal vi fremad og investere i nye teknologiske løsninger. Derudover viser han, at klimakonfliktens løsning skal findes gennem samarbejde, hvilket han viser når han bruger ordene 'International approach' og 'partnership'. Ud fra Bushs ækvivalenskæde virker klimapolitik som en opgave der skal løses i fællesskab og med nye teknologiske tiltag.

Donald Trumps ord danner en anderledes ækvivalenskæde. Donald Trump bruger følgende ord om klimapolitik: costing a fortune, lost jobs, low wages, burden, economic disadvantage, poverty and joblessness, consequences, Paris-agreement, undermine og weaken our sovereignty²⁷. Med denne ækvivalenskæde fremstiller Trump klimapolitik som noget, der underminerer USA's økonomi, når han bruger ordene '*economic disadvantage*', '*lost jobs*' og '*low wages*'. Trumps fremstilling giver derfor hans vælgere et billede af, at en aktiv klimapolitik og økonomi vækst ikke kan fungere sammen. Klimapolitikken vil føre til økonomiske problematikker, og derfor skal USA's økonomi prioriteres først. Ud fra nodalpunktet og talernes tilhørende ækvivalenskæder, er det tydeligt at George W. Bush er progressiv og åben overfor løsninger, så længe det er løsninger der ikke er i konflikt med USA's økonomiske vækst. Derimod ser Donald Trump udfordringer og store økonomiske problemer ved en aktiv klimapolitik, da han ser Paris-aftalen som en trussel for økonomisk vækst i USA. Altså opstiller de to præsidenters retoriske diskurser vidt forskellige opfattelser af klimapolitik.

Indimellem de to forskellige diskurser finder vi de flydende betegnelser, som får en bestemt betydning alt efter hvilken diskurs de to præsidenter vælger at tildele dem. Donald Trump har eksempelvis sit signaturudtryk "it's time to make America great again"²⁸, som han siger til sidst i talen. Ordet great kan have mange forskellige betydninger, men i dette tilfælde bliver ordet tildelt en nationalistisk og positiv diskurs for amerikanerne.

²⁶ George W. Bush, Remarks on energy and security and climate change, 2007 (S. 1-6)

²⁷ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 1-6)

²⁸ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 6)

Talerne i samfundets virke

Hvis vi går ud fra Faircloughs 3-dimensionelle model og kigger på talernes ordniveau, kan vi udlede hvilke diskurser de to præsidenter ønsker at fremhæve. I Donald Trumps tale er der en generel tendens til at tilgodese USA i sætningerne; "It is time to exit the Paris accord -- (Applause) -- and time to pursue a new deal that protects the environment, our companies, our citizens, and our country"²⁹. Her ses det, hvordan Trump sætter USA sidst i sine sætninger, hvis sætningen har et negativt udfald for USA. Endnu et eksempel på dette ser vi senere i talen, hvor Trump adresserer USA's behov for selvbestemmelse; "Foreign leaders in Europe, Asia, and across the world should not have more to say with respect to the U.S. economy than our own citizens and their elected representatives"³⁰. Her bliver USA og amerikanerne igen sat til sidst i sætningen, fordi sætningen har et negativt udfald for USA, nemlig at andre nationers ledere får medbestemmelse over USA's økonomi. Når USA sættes til sidst i sætningen, så bliver USA fremstillet som offeret til sidst i sætningen imens de fremmede nationers ledere fremstilles som skurkene, der overtager starten af sætningen. Dette virkemiddel giver Trumps vælgere et indtryk af, at han ikke vil være med til Paris-aftalen, fordi aftalen ikke tilgodeser USA's interesser. Derudover bruger Trump korte og fængende sætninger, som for eksempel; "I was elected to represent the citizens of Pittsburgh, not Paris"³¹. At inkludere Oneliners som denne gør, at Trumps ord bliver husket og at de er nemme at dele på sociale medier.

I modstætning til Trump har George Bush har et akademisk og objektivt sprog. Derfor er der ikke den samme tendens i sætningskonstruktionen som hos Trump. Bush sætter kun USA først i sætningen, hvis sætningen drejer sig om et ansvar, som USA skal leve op til. Dette ses i følgende eksempel; "America's efforts also include an \$87-million initiative to help developing nations stop illegal logging"³². Her fortæller Bush om et af de initiativer USA har indledt, derfor står USA i starten af sætningen så G7 landene ikke er i tvivl om at USA tager ansvar for klimaforandringerne. Eftersom de to taler har to forskellige budskaber, er sætningerne konstrueret forskelligt. Bush har til formål at oplyse om det ansvar USA tager, på trods af USA's udtrædelse fra Kyoto-aftalen.

²⁹ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 6)

³⁰ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 5)

³¹ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 6)

³² George W. Bush, Remarks on energy and security and climate change, 2007 (S. 5)

Trump derimod sætter USA sidst i sætningerne for at klargøre Paris-aftalens uretfærdighed overfor amerikanerne.

Som det ses i citatet; "It is time to make America great again"³³, er Trump meget personligt engageret i emnet. Trump taler personligt og omtaler ofte sig selv direkte, for at vise sikkerhed i den beslutning han har taget på vegne af USA. Et andet eksempel finder vi først i talen; "I am fighting every day for the great people of this country. Therefore, in order to fulfill my solemn duty to protect America and its citizens, the U.S. will withdraw from the Paris climate accord. (Applause) Thank you"³⁴. Her fortæller Trump, at han personligt vil leve op til sit ansvar og beskytte amerikanerne, og derfor trækker han USA ud af Paris-aftalen. De personlige pronominer brugt i citatet som 'I am' og 'in order to fulfill my solemn duty', udviser et personligt engagement til emnet. Derudover er det en tale præget af agens, fordi Trump fortæller om hvad han vil gøre lige nu. Han kigger hverken frem i tiden eller tilbage.

Det står i kontrast til George W. Bushs tale, som fokuserer meget på, hvad der skal ske i fremtiden eller på, hvad USA har gjort hidtil. For eksempel fortæller Bush; " By next summer, we will convene a meeting of heads of state to finalize the goal and other elements of this approach, including a strong and transparent system for measuring our progress toward meeting the goal we set. This will require concerted effort by all our nations"³⁵. Her fortæller Bush hvad der skal til, og hvordan G7 landene skal håndtere det. I citatet tager Bush afstand til emnet, fordi han ikke ser klimakampen som en individuel opgave. I stedet mener han, at det er et ansvar, som alle G7 landene skal tage på sig. Derfor fortæller Bush ikke hvad han tænker lige i det givne øjeblik men fokuserer på, hvilke tiltag USA har gennemført, og hvilke tiltag, som G7 landene skal gennemføre i fremtiden.

Hvis vi tager fat på Faircloughs anden dimension, så er det relevant at kigge på tekstens produktion og modtagelsen af talen. Donald Trump starter talen med at fortælle om, hvor fantastisk det er gået for landet siden han blev valgt til præsident; " The economy is starting to come back, and very, very rapidly. We've added \$3.3 trillion in stock market value to our economy,

³³ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 6)

³⁴ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 2)

³⁵ George W. Bush, Remarks on energy and security and climate change, 2007 (S. 5)

and more than 1 million private-sector jobs”³⁶. Her fortæller Trump om hvordan han har ført landet ind i en succesperiode. Ved at starte talen med sådan en påstand blander han USA's økonomi ind i sin tale. Hensynet til USA's økonomi er så efterfølgende med til at legitimere hans beslutning om at forlade Paris-aftalen. George W. Bush inddrager også USA's økonomi i sin tale;” We're on track to meet our pledge of investing \$1.2 billion to develop advanced hydrogen-powered vehicles that emit pure water instead of exhaust fumes”³⁷. Bush inddrager også USA's økonomi, men for G7 landene er det relevant at vide hvordan USA's økonomi bidrager til klimakampen, derfor inddrages den for at vise G7 landene at USA investere i Klimapolitik.

Endelig, hvis vi så kigger på det yderste lag i Faircloughs model, så er det her, hvor forholdet mellem de to taler og det amerikanske samfund fremstår mere tydeligt. Diskursen i Trumps tale ligger op til, at Paris-aftalen er en dårlig aftale for USA. Denne negative diskurs omkring klimapolitik og Paris-aftalen giver amerikanerne, og især Donald Trumps vælgere, et kritisk syn på aftalen, og de vil derfor være enige i Trumps beslutning om at trække sig fra aftalen. Det vil specielt være Donald Trumps egne vælgere, der efter talen vil være særligt kritiske omkring klimapolitik, eftersom de stoler på deres præsident og derfor føler sig trygge ved, at han nok skal fortælle dem sandheden. George Bush fremlægger en anden diskurs, nemlig en positiv diskurs, der skal forsikre G7 landene om, at USA lever op til deres del af ansvaret. Det påvirker G7 landenes ledere til at tænke, at USA finder nye teknologiske løsninger og måske endda, at de selv skulle søge inspiration i USA's klimateknologi, hvilket er til Bush fordel, da han bare ønsker at føre en klimapolitik, der er forenelig med amerikansk økonomisk gevinst.

Det kan dermed konkluderes, at George W. Bush har en mere velkendt kommunikativ stil, eftersom den minder om den diskurs tidligere præsidenter har anvendt. Bush er professionel, akademisk og velargumenterende i sit sprog, hvilket er den bedste tilgang til netop hans publikum, G7 landenes ledere. G7 landenes ledere vil have valide kildeopbakninger, de vil have fremadrettet løsninger, de er ikke interesseret i at høre om hvor meget Bush elsker USA. Det er amerikanerne derimod. Derfor bruger Trump en personlig, pædagogisk og fængende retorik. Trump snakker til

³⁶ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 1)

³⁷ George W. Bush, Remarks on energy and security and climate change, 2007 (S. 4)

sine vælgere, og for dem er det vigtigt at vide at USA altid vil være førsteprioritet. Derfor handler hans tale om netop det.

Diskussion

Så hvad er det egentlig der gør Trumps retorik så speciel? Hvorfor er det så, at Bush udelukkende holdt sig til en professionel og troværdigt sprogbrug, mens Trump har sluppet tøjlerne og opført sig særdeles uvant for en amerikansk præsident? Der har altid været forskel på republikanere og demokraters synspunkter og deres respektive retorikker. Den tidligere præsident Barack Obama, som havde et åbent, humoristisk men også seriøst og professionelt sprog, imens George W. Bush som havde et akademisk, professionelt og velargumenteret sprog. Men Trumps sprog repræsenterer en helt ny æra inden for amerikansk retorisk diskurs. Ingen forhenværende præsidenter har udtalt sig med en retorik som Donald Trump.

Men hvorfor kommer den æra så nu? Hverken holdningerne eller lovene har ændret sig fra Bush til Trump, eftersom USA fortsat ikke vil være med i en juridisk bindende klima-aftale. Derudover er USA's klimapolitik stadig holdt tilbage af magtens tredeling og sat i klemme mellem to politiske repræsentater, der søger støtte fra enten, klimaentusiaster eller industristaterne.

De to diskurser

Hvis vi kigger på Trumps diskurs sammenlignet med George W. Bushs, så kan vi på baggrund af analysen af talerne konkludere, at Trumps sprog er enkelt, simpelt og hæmningsløst. Det er enkelt, fordi Trump bruger et simpelt ordforråd sammenlignet med Bush, som brugte mange akademiske ord. Hans sprog er simpelt fordi han laver 'oneliners' som er nemme at huske, for eksempel; "I was elected president for the citizens of Pittsburgh not Paris"³⁸. Til sidst er hans sprog hæmningsløst idet han taler som han har lyst til, hvorimod tidligere præsidenter har holdt sig stringent til hvad der var velset. For eksempel indledte Trump sin tale d. 1. juni 2019 med at fortælle om hvor fantastisk landet har haft det økonomisk efter han blev valgt som præsident. Her brugte Bush ikke mere end to linjer på at takke for sit publikums fremmøde, hvorefter han gik lige til sagen.

Men der er en årsag til Trumps usædvanlige opførsel. Trump bruger den retorik han gør, fordi den taler til svingstaterne. At vinde et præsidentvalg i USA kræver det ikke flest stemmer, det kræver

³⁸ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S. 6)

flest valgmænd. Det der er meget afgørende for præsidentvalget hvert 4 år, er resultatet svingstaterne. Normalt vis står resultatet mellem demokraterne og republikanerne meget tæt. De 50 delstater har oftest deres favorit parti, som alle statens valgmænd går til. Dog er der nogle stater, hvor opbakningen varierer og tilkommer demokraterne og republikanerne mere skiftevis. Hvilke stater, der er svingstater, varierer fra valg til valg, men Trump var udmærket klar over, at ved valget i 2016 var det staterne der havde følt sig overset under Obamas præsidentembede, der ville afgøre valget. Nemlig det såkaldte stålbælte, eller rustbæltet som det nu bliver kaldt. Stålbæltet har haft enorm økonomisk nedgang siden 1980'erne og problemer med deres produktion indenfor kul, stål og billindustrien. Eftersom rustbæltet udgør en stor del af svingstaterne, ville det derfor være oplagt for Donald Trump at henvende til netop disse oversete industristater. Som sagt meldte Trump ud, allerede under sin valgkampagne, at han havde intentioner om at trække USA ud af Paris-aftalen, hvis han blev valgt som præsident. Som det kan ses på valgresultatet for 2016, så virkede denne strategi³⁹. Man siger, at de stater, der ville afgøre valget i 2016, var følgende: Colorado, Florida, Iowa, Michigan, Nevada, New Hampshire, North Carolina, Ohio, Pennsylvania, Virginia og Wisconsin⁴⁰. Som vi kan se på valgresultatet fra 2016, så gik staterne Florida, Iowa, Michigan, North Carolina, Ohio, Pennsylvania og Wisconsin til den republikanske Trump. Staterne Michigan, Ohio og Pennsylvania er kendt for deres kul, stål og billindustri og de har tilsammen 54 valgmænd. Trumps tidlige annoncering af hans intention om at trække USA ud af Paris-aftalen var ikke tilfældigt, det var nøje planlagt spil. Paris-aftalens grønne omstilling vil yderligere skade stålbæltets industri og sætte dem længere tilbage økonomisk. Derfor var Trumps løfter nok til at vinde deres stemmer ved valget. Jeg er derfor ikke i tvivl om, at Trumps forsimplede retorik er med det formål at sikre sig rustbæltets stemmer.

Men hvorfor ville en rig republikaner fra New York føre en politik, der tilgodeser de svage industristater? I artiklen 'Trump isn't a Climate Denier. He's worse.' som er skrevet af Robinson Meyer og udgivet dagen efter, at USA officielt trak sig ud af Paris-aftalen, bliver vi taget med bagom om Trumps anderledes retorik. Artiklen afslører hvad hans egentlige intentioner er;" In other words, Trump is not leaving the agreement because he doubts climate science. And he is not leaving it because of what the agreement *does*: He is already rolling back Barack Obama's

³⁹ <https://www.nytimes.com/elections/2016/results/president>

⁴⁰ <https://www.dr.dk/nyheder/udland/valg-i-usa-2016/steffen-gram-11-stater-der-afgoer-praesidentvalget>

domestic climate rules, which actually accomplished the bulk of emissions cuts. Trump is leaving the Paris Agreement because he actually intends to slow the global transition away from fossil fuels." Her fortæller Robinson Meyer at Trump laver symbolpolitik, fordi han trækker sig ud af en aftale, der aldrig har været bindende. Hans formål med denne symbolpolitik er at sænke hastigheden for den grønne omstilling, fordi Trump har investeret i de fossile energiformer. I artiklen begrundet Robinson at Meyer Trumps kærlighed til fossile brændstoffer, med Trumps naturlige forestilling om, at fossile brændstoffer og amerikansk kultur går hånd i hånd. Det er muligt, at rustbæltet indbyggere har samme opfattelse, men sandsynligt at fokus er rettet mod jobs og en stabil indkomst så de kan få mad på bordet hver dag. Bushs tankegang og politiske prioritering har ikke været modsat Trumps, tværtimod, for Bush har stålbeltes industri, også været en central del af den amerikanske økonomi og kultur. Derfor kæmpede Bush for mild og uforpligtende klimapolitik, som ville skade industristaterne mindst muligt. Med afsæt i analysen, har vi som publikum fået en følelse af, at Bush kæmpede for klimaet, imens Trump ignorerer det.

Teknologisk udvikling, medialisering og Fake News

Et af svarene på, hvorfor de to præsidenter førte den samme politik, men med så forskellig retorik, skyldes den enorme teknologiske udvikling, der er sket de sidste 20 år. Medialiseringen har taget fart siden Bushs præsidentembede. Vi lever nu i en tid, hvor 2,26 milliarder mennesker er på Facebook mindst en gang om dagen⁴¹. Ved medialisering forstås den proces, hvorigennem medierne opnår en betydelig indflydelse på samfundet og kulturen. Heraf bliver samfundsinstitutioner også afhængige af mediernes virke. Medialiseringen er med til at forklare, hvorfor Trump har kreeret en helt ny æra af politisk kommunikation. For at blive hørt på de største og mest populære medieplatforme, så er man nødt til at være interessant. Et vigtigt begreb inden for medialisering er nyhedskriterierne, som indebærer aktualitet, væsentlighed, konflikt, identifikation og sensation⁴². Hvis man som politiker vil bestemme hvad der skal være på den politiske dagsorden, så skal ens nyhed være i overensstemmelse med nyhedskriterierne. Her finder vi også grunden til Trumps popularitet. Trump er nemlig mester i at få en masse gratis medieomtale, fordi han slynger kontroversielle udtalelser ud til højre og venstre.

⁴¹ Noyes, Dan (2019, januar) "the top 20 valuable Facebook Statistics Updated January 2020", <https://zephoria.com/top-15-valuable-facebook-statistics/>. Tilgået 16 marts 2020.

⁴² Gelnstrup Jensby, Jakob og Ellegaard pedersen, Anders og Brøndum, Peter (2018) *Politisk bogen*: Forlaget Columbus og forfatterne 2017, Danmark.

Et eksempel på dette er Trumps kontroversielle valg om at trække USA ud af Paris-aftalen. Som Robinson Meyer slår fast i artiklen, ved at citere Bentley Allan, professor i statskundskab på John Hopkins universitet; "We're withdrawing from something that's purely voluntary. It doesn't make any sense"⁴³. Paris-aftalen var ikke bindende, derfor er den kontroversielle beslutning blot symbolpolitik, som i den grad medfører gratis medieomtale. Tilbagetrækkelsen opfylder endda alle mediernes nyhedskriterier. Det er aktuelt, fordi det omhandler et af de mest omtalte emner lige nu, nemlig klimapolitik. Nyheden er væsentlig, fordi den er relevant for alle, da klimakrisen berører os alle og USA står for 20% af verdens CO2 udledning. Derudover indeholder nyheden konflikt, eftersom mange havde håbet på det modsatte udfald, nemlig at USA ville blive i aftalen og arbejde sammen med resten af verden. Nyheden om beslutningen indeholder også identifikation, fordi emnet klimapolitik berører os alle. Til sidst er det en sensation, da det er en overraskelse, at et af de mest industrialiserede lande i verden ikke vil deltage i kampen mod klimaforandringer.

Udover den sensation, som nyheden allerede indeholder, så sørger Trump for endnu mere spænding. Trump 'framer' hele Paris-aftalen til at have formålet, at underminere amerikansk økonomi. Som Trump fortæller i sin tale; " This agreement is less about the climate and more about other countries gaining a financial advantage over the United States. The rest of the world applauded when we signed the Paris Agreement -- they went wild; they were so happy -- for the simple reason that it put our country, the United States of America, which we all love, at a very, very big economic disadvantage."⁴⁴ Her påstår Trump, at formålet med Paris-aftalen er at underminere USA's økonomi, så andre lande kan udnytte USA's svækkede økonomiske position. Selvom stifterne af Paris-aftalen, UNFCCC, fortæller noget helt andet, nemlig at " formålet med Paris-aftalen var at danne en fælles indsats, med henblik på at holde den globale temperaturstigning under 2 grader efter præindustrielle niveauer, men også at danne et fælles mål om at holde den globale temperaturstigning til under 1,5 grader. Derudover skulle aftalen forbedre landenes evne til at håndtere klimaforandringerne"⁴⁵. Eftersom Paris-aftalen aldrig har været en bindende aftale, så skal Trump komme med valide grunde til hvorfor USA dog skulle

⁴³ Robinson Meyer, Trump isn't a climate denier. He's worse. 2019, (S. 2)

⁴⁴ Donald Trump, Withdrawal from the Paris accord, 2019 (S.3)

⁴⁵ Kilde: United Nations (Ukendt udgivelsesdato) "The Paris agreement?", https://unfccc.int/kvoto_protocol . Tilgået 16. Marts 2020.

trække sig ud. I dette tilfælde bruger Donald Trump Fake News som en rygdækning til sin beslutning.

Fake news defineres ifølge Helle Hinge, som har skrevet bogen *Fake News* fra 2018 således; "Fake News betyder 'falske nyheder'. Men Fake News er ikke bare nyheder som er usande. De er fup. Det betyder, nogen prøver at snyde læserne eller seerne. Fake News bliver lavet med vilje og på en måde, så de ligner rigtige nyheder"⁴⁶. Her beskriver Helle Hinge også formålet med Fake News, nemlig at snyde læseren eller seeren, så de tror at nyheden er sand. Det er her Fake News bliver et farligt våben, eftersom Fake News stortrives i den medialiserede verden. Løgn historier forklædt som reelle nyheder spredes rundt overalt på de store platforme, så det er svært at vide hvad der er sandt og hvad der ikke er. Her skal man lære at være kildekritisk overfor information man læser på nettet, men hvis den amerikanske præsident benytter sig af Fake News, hvem kan vi så stole på? I det ovenstående citat prøver Trump at sprede falske nyheder med det formål, at hans vælgere skal være enige i at det var den helt rigtige beslutning at forlade Paris-aftalen.

Men hvis ikke at fortæller sandheden, er at lyve, er slet ikke at sige noget så også at lyve? Hvis svaret er ja, så kender George W. Bush også til Fake News. Bush blev beskyldt for at tilbageholde videnskabelige artikler, der beviste sammenhængen mellem menneskelig udledning af CO2 og global opvarmning. Så hvis Fake News er løgn, er tilbageholdelse af rigtige nyheder så ikke også løgn?

Altså, Fake News er et farligt våben når det kommer til politisk retorik og klimapolitik i USA. Specielt fordi det ikke kun er skumle nyhedssider der udnytter chancen for at sprede rygter. Det er også de mest magtfulde mænd i verden, de amerikanske præsidenter. Det vil sige at det ikke længere nytter noget, kun at holde sig til pålidelige kilder, for hvis man ikke kan stole på præsidenten, hvem kan man så stole på? Trumps diskursive teknik ville ikke have været gået, hvis ikke vi i dag ikke blev overhældt med nyheder i diverse medier. Ellers ville det ikke være så svært at skelne mellem hvad der er sandt og hvad der ikke er. De amerikanere, som er tvivl om hvor stor en del af den globale opvarmning egentlig er menneskeskabt, eller om der overhovedet er en sammenhæng, får endnu sværere ved at finde svaret når præsident Bush formegentlig har holdt

⁴⁶ Helle Hinge, *Fake News*, Gyldendal, 2018, (S. 6)

videnskabeligt materiale tilbage, der skulle fortælle sandheden. Denne virkelighed har mange politikere fundet ud af at navigere i, nogle bedre end andre. Donald Trump har formået at udnytte medierne til sit formål. Donald Trump har en speciel retorik, der fanger opmærksomheden på det publikum som han gerne vil henvende sig til. Det gør han ved hjælp af 'oneliners' og et overskueligt, pædagogisk sprog der nemt kan citeres på Twitter og i opslag på Facebook. Derudover har han fundet ud af, at hvis ikke han får nok omtale i medierne, så skal han blot finde på noget der vil få hans nyhed til at opfylde nyhedskriterierne, om det så er sandt eller ej. Derfor spiller politisk retorik, Fake News og medialisering en stor rolle i klimapolitik. For det kan være netop de 3 faktorer der bestemmer hvorvidt man vil deltage i klimakampen eller ej. I USA er fremtidens progressive klimapolitik mere sandsynlig blandt delstaterne end på det føderale niveau. Delstaterne kan inspirere hinanden til at kæmpe klimakampen på delstatsniveau, ved at føre en aktiv miljøpolitik- og klimapolitik. Det går fremragende for Californien, så hvorfor skulle de resterende 49 stater ikke kunne gøre det samme?

Konklusion

For at konkludere, er jeg kommet frem til at der er en årsag til præsidenternes politiske og retoriske diskurs. Mere end 20 års dilemma mellem industristaterne og en aktiv klimapolitik, har bragt op og nedture i amerikansk klimapolitik. USA er gået fra en tilbagetrukken klimapolitik under præsident Bush, til et forsøg på en aktiv klimapolitik med under præsident Obama, og i dag er USA tilbage under en tilbagetrukken klimapolitik under Donald Trump. Dog er jeg kommet frem til at der er en mening med hans anderledes retorik. I de to klimapolitiske taler holdt af henholdsvis George W. Bush og Donald Trump, kommer deres forskellige retorik til syne, og deres to forskellige måder at udtale sig om USA's klimapolitik.

De to præsidenters taler har to vidt forskellige budskaber. Trumps budskab var at give en baggrund for hvorfor han mener at Paris-aftalen var dybt uretfærdig, dertil retfærdiggøre hans beslutning om at udmelde USA fra aftalen. Bush derimod skulle overbevise G7 landene om, at USA havde gang i en aktiv klimapolitik selvom han selv havde intentioner om det modsatte. Analysen kom også frem til, at Donald Trump havde en dybere mening med USA's kontroversielle udmelding af Paris-aftalen. Ifølge artiklen 'Trump's isn't a climate denier. He's Worse.'

mener Trump at der er en naturlig sammenhæng mellem fossile brændstoffer og amerikansk kultur. Udover denne opfattelse er hans sorte klimapolitik også en del af et politisk spil for at vinde valget. Det skyldes, at det amerikanske valg i 2016 blev afgjort af svingstaterne og mange af svingstaterne tilhørte det såkaldte rustbælte, som lever af kul, stål og bilindustrien. Derfor vidste Trump, at for at vinde valget, måtte han tale direkte til dem og deres politiske ønsker. Her spiller retorikken en vigtig rolle i USA's klimapolitik, fordi Trump bruger særlige virkemidler, som udefra får ham til at virke uintelligent, men indefra er en særligt valgt diskurs der får vælgerne til at føle sig personligt hørt af præsidenten. Disse virkemidler inkluderer blandt andet, brugen af etos, hvor Trump spiller på hans troværdige stilling. Derudover er det et personligt og uformelt sprog, som hidtil har været ukendt blandt tidligere amerikanske præsidenter. Til sidst er det udnyttelsen af den tid vi lever i, nemlig en medialiseret verden. Trump ved præcist hvordan man får gratis medieomtale, og han er ekspert i at udnytte sin troværdige position og vælgeres naivitet til at kreere Fake News der sætter den politiske dagsorden til hans egen fordel.

Jeg er kommet frem til mine konklusioner ved at sammenligne præsident Donald Trump og tidligere præsident, George W. Bushs retorik omkring klimapolitik. Det er lykkedes gennem to taler hvor de to præsidenter fortæller om deres ambitioner for USA's klimapolitik til trods for, at politikken under Trump og Bush er meget ens, får man hurtigt et indtryk af diskursive fordele i italesættelsen af klimapolitikken. Bush vil gerne kæmpe mod klimaforandringerne mens Trump vil ignorere dem. Forklaringen på, hvorfor de to præsidenter mener det samme men benytter forskellig retorik er et politisk spil for at vinde valget og en teknologisk udvikling der har medført en medialisering af samfundet og den førte politik.

Effekten af dette er en deling af amerikansk befolkning, der er nødsaget til at tage politiske beslutninger på baggrund af den siddende præsidents brug af Fake News, fordi han selv har en interesse i at sænke farten for grøn omstilling. Ønsker amerikanske vælgere at gå en anden vej, kan de vælge politiske repræsentanter på delstatsniveau, som støtter en aktiv miljø- og klimapolitik.

Litteraturliste

Primære litteratur.

1. Bush, George (2007, 28. September) *Remarks on energy security and climate change*: U.S. Department of state Washington, D.C. 2007. (Bilag 1)
2. Trump, Donald (2019, 1. Juni) *Trump's Paris climate agreement announcement*: CBS News, Rose Garden, The White House, Washington D.C. 2019. (Bilag 2)

Sekundære litteratur.

Bøger:

1. Gelnstrup Jensby, Jakob og Ellegaard pedersen, Anders og Brøndum, Peter (2018) *Politisk bogen*: Forlaget Columbus og forfatterne 2017, Danmark.
2. Hinge, Helle (2018). *Fake News*: København: Gyldendal A/S, Copenhagen.

Artikler og tekster fra nettet:

1. Ash, Kyle (2010, 3. februar) "Was the copenhagen accord an abject failure or a smashing success?" <https://www.greenpeace.org/usa/was-the-copenhagen-accord-an-abject-failure-or-a-smashing-success/> . Tilgået 16. Marts 2020.
2. Bang Thomsen, Per og Nordvang Jensen, Christinna (2017, 1. Juni) "Klimaaktører: Trumps Klima-exit er ikke verden undergang" <https://www.dr.dk/nyheder/udland/klimaaktoerer-trumps-klima-exit-er-ikke-verdens-undergang> . Tilgået 16. marts 2020.
3. Bang Thomsen, Per og Nordvang, Christinna (2017, 1. juni) "Trump vil trække USA ud af klimaaf tale" <https://www.dr.dk/ligetil/det-amerikanske-valgsystem> . Tilgået 16. marts 2020.
4. Kilde: Biography. com editors(2016, 20 august), "George W. Bush Biography, <https://www.biography.com/us-president/george-w-bush>. Tilgået 16. Marts 2020.
5. Borger, Julian (2001, 29 marts) "Bush Kills global warming treaty", <https://www.theguardian.com/environment/2001/mar/29/globalwarming.usnews> . Tilgået 16. Marts 2020.
6. Buchart, Martin (2018, 17. september) <https://www.information.dk/udland/2018/09/modviljen-trump-manglende-klimapolitik-sat-skub-groenne-udvikling-usa>. Tilgået 16 marts 2020.
7. Busk Olsen, Jakob (2017, 1 juni) "Californien er ligeglade med Trump: Vi fortsætter klimaindsats, <https://www.dr.dk/nyheder/udland/californien-er-ligeglade-med-trump-vi-fortsætter-klimaindsats>. Tilgået 16 marts 2020.

Politisk kommunikation omkring
USA's miljø og klima politik

8. Christoffersen, Jens (2008, 2. Juli) "Bush melder sig ind i klimapolitikken", <https://www.information.dk/udland/2008/07/bush-melder-klimapolitikken> . Tilgået 16. marts 2020.
9. Energy information administration (2019, 28. august) "U.S. energy facts explained" <https://www.eia.gov/energyexplained/us-energy-facts/>. Tilgået 16. Marts 2020.
10. Environmental and Energy Study Institute (2019)"Fossil Fuels", <https://www.eesi.org/topics/fossil-fuels/description>. Tilgået 14. marts 2020.
11. H. Goulder, Lawrence (2002, februar) "U.S. Climate-Change Policy: The Bush Administration's Plan and Beyond." https://siepr.stanford.edu/sites/default/files/publications/policybrief_feb02_0.pdf. Tilgået 14 marts 2020.
12. Hedin, Thomas (2016, 3. November) "Her er svingstaterne, der kan afgøre præsidentvalget" <https://www.mm.dk/videnbank/artikel/her-er-svingstaterne-der-kan-afgoere-praesidentvalget> . Tilgået 16. marts. 2020.03.16
13. Holm, Hans-Henrik (2016, 7. juni)"G7", [http://denstoredanske.dk/Samfund, jura og politik/Samfund/International politik og organisationer/G7](http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Samfund/International_politik_og_organisationer/G7) . Tilgået 16. marts 2020.
14. King, Kevin (2018) "Under Obama, Democrats suffer largest loss in power since Eisenhower" <https://www.quorum.us/data-driven-insights/under-obama-democrats-suffer-largest-loss-in-power-since-eisenhower/291/> . Tilgået 16 marts 2020.
15. Lauge Madsen, Bent (2017, 24. august) "Miljø" [http://denstoredanske.dk/Natur og miljø/Økologi/miljø](http://denstoredanske.dk/Natur_og_miljø/Økologi/miljø) . Tilgået 16. marts 2020.
16. Lerbech Jensen, Mogens (14 marts 2020) "Klima" [http://denstoredanske.dk/Geografi og historie/Geografi/Naturgeografi/Klimatologi og klimatyper/klima](http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Geografi/Naturgeografi/Klimatologi_og_klimatyper/klima) . Tilgået 16. marts 2020.
17. Løvenbalk Hansen, Jesper (2017, 4. januar) "Først mod slutningen blev Obama for alvor grøn." I: Information, <https://www.information.dk/udland/2017/01/foerst-slutningen-obama-alvor-groen>. Tilgået 14 marts 2020
18. Noyes, Dan (2019, januar)" the top 20 valuable Facebook Statistics Updated January 2020", <https://zephoria.com/top-15-valuable-facebook-statistics/>. Tilgået 16 marts 2020.
19. Pickard, Lily (2016, 8. november) " What is the Rust Belt? Everything you need to know about the region key to winning the US election" <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/us-elections/rust-belt-what-is-it->

- [us-ohio-michigan-pennsylvania-election-2016-donald-trump-hillary-clinton-a7405141.html](https://www.dr.dk/nyheder/udland/overblik-forstaa-hvad-paris-aftalen-gaar-ud-paa)
. Tilgået 16 marts 2020.
20. Prakash, Thomas (2017, 2. juni, opdateret 2018, 21. september) "Overblik: forstå hvad paris-aftalen går ud på", <https://www.dr.dk/nyheder/udland/overblik-forstaa-hvad-paris-aftalen-gaar-ud-paa>. Tilgået 15 marts 2020.
21. Ritzau (2007, 21 marts) "København vært for FN-topmøde i 2009"
<https://unric.org/da/koebenhavn-vaert-for-fn-topmoede-i-2009/>. Tilgået 16. marts 2020.
22. Rønne, Anitta (Opdateret 2020) "Kyotoprotokollen"
http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Jura/Landboret_og_miljøret/Kyotoprotokollen. Tilgået 16. Marts 2020.
23. Sørensen, Jørn (2012, 17. oktober) "Det amerikanske valgsystem",
<https://www.dr.dk/ligetil/det-amerikanske-valgsystem>. Tilgået 16. marts 2020.
24. Sørensen, Jørn (2012, 17. oktober) "Det amerikanske valgsystem",
<https://www.dr.dk/ligetil/det-amerikanske-valgsystem>. Tilgået 16. marts 2020.
25. The White House (2002, februar) "Globale Climate Change Policy Book",
<https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/news/releases/2002/02/climatechange.html>. Tilgået 16. Marts 2020.
26. United Nations (Ukendt udgivelsesdato) "The Paris agreement?",
https://unfccc.int/kyoto_protocol. Tilgået 16. Marts 2020.
27. United Nations (Ukendt udgivelsesdato) "What is the Kyoto protocol?",
https://unfccc.int/kyoto_protocol. Tilgået 15. Marts 2020.
28. Vidal, John (2005, 8 juni) "Revealed: how oil giant influenced Bush"
<https://www.theguardian.com/news/2005/jun/08/usnews.climatechange>. Tilgået 15 marts 2020.

Bilag A

REMARKS ON ENERGY SECURITY AND CLIMATE CHANGE

U.S. DEPARTMENT OF STATE WASHINGTON, D.C. SEPTEMBER 28, 2007

Good morning. Thank you. Welcome to the State Department. I'm honored to address this historic meeting on energy security and climate change. And I appreciate you all being here.

Energy security and climate change are two of the great challenges of our time. The United States takes these challenges seriously. The world's response will help shape the future of the global economy and the

condition of our environment for future generations. The nations in this room have special responsibilities. We represent the world's major economies, we are major users of energy, and we have the resources and knowledge base to develop clean energy technologies.

Our guiding principle is clear: We must lead the world to produce fewer greenhouse gas emissions, and we must do it in a way that does not undermine economic growth or prevent nations from delivering greater prosperity for their people. We know this can be done. Last year America grew our economy while also reducing greenhouse gases. Several other nations have made similar strides.

This progress points us in the right direction, but we've got to do more. So before this year's G8 summit, I announced that the United States will work with other nations to establish a new international approach to energy security and climate change. Today's meeting is an important step in this process. With the work we begin today, we can agree on a new approach that will reduce greenhouse gas emissions, strengthen energy security, encourage economic growth and sustainable development, and advance negotiations under the United Nations Framework Convention on Climate Change.

I thank the State Department for hosting this event. I

— — — —

495

appreciate members of my Cabinet who have joined us today. I thank Jim Connaughton, who is the Chairman of the Council on Environmental Quality, for being here. I appreciate you being the personal representative of this, and I hope you're doing — I hope you think he's doing a fine job.

I welcome Minister Rachmat, the Minister of Environment of Indonesia, who is the Chairman of the upcoming U.N. climate meeting in December. I welcome Mr. de Boer, who is the Executive Secretary of the United Nations Framework Convention on Climate Change. I welcome all the ministers and delegates who are here. We really appreciate you coming. I thank the ambassadors for joining this august group. I thank members of the Congress who have taken time to come by: Congressman Ed Markey of Massachusetts and Congressman Bart Gordon of Tennessee. I appreciate you taking time to come by and participate in these meetings.

Every day energy brings countless benefits to our people. Energy powers new hospitals and schools so we can live longer and more productive lives. Energy transforms the way we produce food, so we can feed our growing populations. Energy enables us to travel and communicate across great distances, so we can expand trade and prosperity. Energy sustains the world's most advanced economies, which makes it possible for us to devote resources to fighting hunger and disease and poverty around the globe.

In this new century, the need for energy will only grow. Much of this increased demand will come from the developing world, where nations will need more energy to build critical infrastructure and grow their economies, improve the lives of their people. Overall, the demand for energy is expected to rise by more than 50 percent by 2030.

This growing demand for energy is a sign of a vibrant, global economy. Yet it also possesses — poses serious challenges, and one of them, of course, is energy security. Right now much of the world's energy comes from oil, and much of the oil comes from

— — — —
496

unstable regions and rogue states. This dependence leaves the global economy vulnerable to supply shocks and shortages and manipulation, and to extremists and terrorists who could cause great disruptions of oil shipments.

Another challenge is climate change. Our understanding of climate change has come a long way. A report issued earlier this year by the U.N. Intergovernmental Panel on Climate Change concluded both that global temperatures are rising and that this is caused largely by human activities. When we burn fossil fuels, we release greenhouse gases into the atmosphere, and the concentration of greenhouse gases has increased substantially.

For many years those who worried about climate change and those who worried about energy security were on opposite ends of the debate. It was said that we faced a choice between protecting the environment and producing enough energy. Today we know better. These challenges share a common solution: technology. By developing new low-emission technologies, we can meet the growing demand for energy and at the same time reduce air pollution and greenhouse gas emissions. As a result, our nations have an opportunity to leave the debates of the past behind, and reach a consensus on the way forward. And that's our purpose today.

No one country has all the answers, including mine. The best way to tackle this problem is to think creatively and to learn from other's experiences and to come together on a way to achieve the objectives we share. Together, our nations will pave the way for a new international approach on greenhouse gas emissions.

This new approach must involve all the world's largest producers of greenhouse gas emissions, including developed and developing nations. We will set a long-term goal for reducing global greenhouse gas emissions. By setting this goal, we acknowledge there is a problem. And by setting this goal, we commit ourselves to doing something about it.

, we will convene a meeting of heads of state to finalize the goal and other elements of this approach, including

— — — —
497

a strong and transparent system for measuring our progress toward meeting the goal we set. This will require concerted effort by all our nations. Only by doing the necessary work this year will it be possible to reach a global consensus at the U.N. in 2009.

Each nation will design its own separate strategies for making progress toward achieving this long-term goal. These strategies will reflect each country's different energy resources, different stages of development, and different economic needs.

There are many policy tools that nations can use, including a variety of market mechanisms, to create incentives for companies and consumers to invest in new low-emission energy sources. We will also form

working groups with leaders of different sectors of our economies, which will discuss ways of sharing technology and best practices.

Each nation must decide for itself the right mix of tools and technologies to achieve results that are measurable and environmentally effective. The private sector here in our country has responded with significant investments, ranging from corporate research and development to venture capital. Our investments in research and technology are bringing the world closer to a remarkable breakthrough — an age of clean energy where we can power our growing economies and improve the lives of our people and be responsible stewards of the earth the Almighty trusted to our care.

The age of clean energy requires transforming the way we produce electricity. Electric power plants that burn coal are the world's leading cause of greenhouse gas emissions. The world's supply of coal is secure and abundant. And our challenge is take advantage of it while maintaining our commitment to the

— — — —

498

environment. One promising solution is advanced clean coal technology. The future of this technology will allow us to trap and store carbon emissions and air pollutants produced by burning coal. Since 2001 the United States has invested more than \$2.5 billion to research and develop clean coal. And in partnership with other nations and the private sector we're moving closer to a historic achievement — producing energy from the world's first zero- emissions coal-fired plant.

We also need to take advantage of clean safe nuclear power. Nuclear power is the one existing source of energy that can generate massive amounts of electricity without causing any air pollution or greenhouse gas emissions. Without the world's 439 nuclear power plants, there would be nearly 2 billion additional tons of carbon dioxide in the atmosphere each year. And by expanding the use of nuclear power, we can reduce greenhouse gas emissions even more.

The United States is working to reduce barriers to new nuclear power plants in our country without compromising safety. Just last week, a company applied for approval to build the first new nuclear reactor in my country since the since the 1970s. As we build new reactors here in the United States, we're also working to bring the benefits of nuclear energy to other countries.

My administration established a new initiative called the Global Nuclear Energy Partnership. This partnership will work with nations with advanced civilian nuclear energy programs, such as France and Japan and China and Russia. Together we will help developing nations obtain secure, cost-effective and proliferation- resistant nuclear power, so they can have a reliable source of zero- emissions energy.

We'll also need to expand our use of two other promising sources of zero-emissions energy, and that's wind and solar power. Wind power is becoming cost-effective in many parts of America. We've increased wind energy production by more than 300 percent. We also launched the Solar America Initiative to lower the cost of solar power, so we can make — help make this technology

— — — —

499

competitive, as well. Taken together, low-carbon technologies like wind and solar power have the potential to one day provide up to 20 percent of America's electricity.

The age of clean energy also requires transforming the way we fuel our cars and trucks. Almost all our vehicles run on gasoline or diesel fuel. This means we produce greenhouse gas emissions whenever we get behind the wheel. Transportation accounts for about 20 percent of the world's greenhouse gas emissions every year. To reduce these emissions we must reduce our dependence on oil. So America is investing in new, clean alternatives. We're investing millions of dollars to develop the next generation of sustainable biofuels like cellulosic ethanol, which means we'll use everything from wood chips to grasses to agricultural waste to make ethanol.

We're offering tax credits to encourage Americans to drive fuel-efficient hybrid vehicles. We're working to develop next-generation plug-in hybrids that will be able to travel nearly 40 miles without using a drop of gasoline. And your automobile doesn't have to look like a golf cart.

We're on track to meet our pledge of investing \$1.2 billion to develop advanced hydrogen-powered vehicles that emit pure water instead of exhaust fumes. We're also taking steps to make sure these technologies reach the market. We've asked Congress to set a new mandatory — I repeat, mandatory — fuel standard that requires 35 billion gallons of renewable and other alternative fuels in 2017, and to reform fuel economy standards for cars the same way we did for light trucks. Together these two steps will help us cut America's consumption of gasoline by 20 percent in 10 years. It's an initiative I've called 20-in-10. Ushering in the age of clean energy is an historic undertaking. We take it seriously here in the United States. Achieving this vision will require major investment in innovation by all our nations. Today the United States and Japan fund most of the research and development for clean energy technologies. Meeting the objectives, we share and the goal we're going to set will require all the nations in this hall to increase their

— — — — —
500

clean energy research and development investments. We must also work to make these technologies more

widely available, especially in the developing world. So today I propose that we join together to create a new international clean technology fund. This fund will be supported by contributions from governments from around the world, and it will help finance clean energy projects in the developing world. I've asked Treasury Secretary Hank Paulson to coordinate this effort, and he plans to begin exploratory discussions with your countries over the next several months.

At the same time, we also must promote global free trade in energy technology. The most immediate and effective action we can take is to eliminate tariff and non-tariff barriers on clean energy goods and services.

As we work to transform the way we produce energy, we must also address another major factor in climate change, which is deforestation. The world's forests help reduce the amount of greenhouse gases in the atmosphere by storing carbon dioxide. But when our forests disappear, the concentration of greenhouse gas levels rise in the atmosphere. Scientists estimate that nearly 20 percent of the world's greenhouse gas admissions [sic] are attributable to deforestation.

We're partnering with other nations to promote forest conservation and management across the world. We welcome new commitments from Australia, Brazil, with China and Indonesia. The United States remains

committed to initiatives such as the Congo Basin Forest Partnership and the Asian Forest Partnership. We will continue our efforts through the Tropical Forest Conservation Act, which helps developing nations redirect debt payments toward forest conservation programs. So far my administration has concluded 12 agreements, concluding [sic] up to 50 million acres of forest lands.

America's efforts also include an \$87-million initiative to help developing nations stop illegal logging. These efforts will help developing nations save their forests, and combat a major source of

— — — —

501

greenhouse gas emissions.

The United States is also taking steps to protect forests in

our own country. It's one thing to help others; we got to make sure we do a good job here at home — and we are. Since 2001, we've provided more than \$3 billion to restore our forests and protect them against catastrophic fires as part of a Healthy Forest Initiative. In partnership with our farmers and ranchers, we're providing tens of billions of dollars in incentives for conservation. We're promoting sustainable public and private land-management policies. By taking these steps, we've helped increase the amount of carbon storage in our forests, and we've helped safeguard a national treasure for generations to come.

What I'm telling you is, is that we've got a strategy; we've got a comprehensive approach. And we look forward to working with our Congress to make sure that comprehensive approach is effective. And we look forward to working with you as a part of this global effort to do our duty.

And we've done this kind of work before. And we have confidence in the success of our efforts. Twenty years ago nations finalized an agreement called the Montreal Protocol to phase-out substances that were depleting the ozone layer. Since then, we have made great strides to repair the damage. Just last week, developed and developing nations reached consensus on speeding up the recovery of the ozone layer by accelerating the phase-out of these harmful substances. This accelerated phase out will bring larger benefits because they'll dramatically reduce greenhouse gas emissions.

We have seen what happens when we come together to work for a common cause, and we can do it again. And that's what

I'm here to urge you. The United States will do our part. We take this issue seriously. And we look forward to bringing a spirit

of cooperation and commitment to our efforts to confront the challenges of energy security and climate change. By working together, we will set wise and effective policies. That's what I'm interested in, effective policies. I want to get the job done. We've

— — — —

502

identified a problem, let's go solve it together.

We will harness the power of technology. There is a way

forward that will enable us to grow our economies and protect the environment, and that's called technology. We'll meet our energy needs. We'll be good stewards of this environment. Achieving these goals will

require a sustained effort over many decades. This problem isn't going to be solved overnight. Yet years from now our children are going to look back at the choices we make today, at this deciding moment: It will be a moment when we choose

to expand prosperity instead of accepting stagnation; it will be a moment when we turn the tide against greenhouse gas emissions instead of allowing the problem to grow; it will be a moment when we rejected the predictions of despair and set a course of a more hopeful future.

The moment is now, and I appreciate you attending this meeting. And we look forward to working with you. May God bless you all.

Bilag B

Full transcript: Trump's Paris climate agreement announcement.

June 1, 2017 / 6:19 PM / CBS NEWS

U.S. President Donald Trump announced Thursday that the United States will withdraw from the Paris climate agreement, dealing a significant blow to international efforts to combat climate change. Speaking from the White House Rose Garden, Mr. Trump said the agreement "is very unfair at the highest level to the United States." What follows is the full text of the president's remarks.

PRESIDENT TRUMP: Thank you very much. Thank you. I would like to begin by addressing the terrorist attack in Manila. We are closely monitoring the situation and I will continue to give updates, anything happens during this period of time, but it is really sad as to what's going on throughout the world with terror. Our thoughts and our prayers are with all of those affected.

Before we discuss the Paris accord, I'd like to begin with an update on our tremendous, absolutely tremendous economic progress since Election Day on November 8. The economy is starting to come back, and very, very rapidly. We've added \$3.3 trillion in stock market value to our economy, and more than 1 million private-sector jobs.

I've just returned from a trip overseas where we concluded nearly \$350 billion of military and economic development for the United States, creating hundreds of thousands of jobs. It was a very, very successful trip, believe me. (Applause) Thank you, thank you.

In my meetings at the G7, we have taken historic steps to demand fair and reciprocal trade that gives Americans a level playing field against other nations. We're also working very hard for peace in the Middle East, and perhaps even peace between the Israelis and the Palestinians. Our attacks on terrorism are greatly stepped up -- and you see that, you see it all over -- from the previous administration, including getting many other countries to make major contributions to the fight against terror. Big, big contributions are being made by countries that weren't doing so much in the form of contributions.

One by one, we are keeping the promises I made to the American people during my campaign for president. Whether it's cutting job-killing regulations, appointing and confirming a tremendous Supreme Court justice, putting in place tough new ethics rules, achieving a record reduction in illegal immigration on our southern border, or bringing jobs, plants and factories back into the United States at numbers which no one until this point thought even possible, and believe me, we've just begun. The fruits of our labor will be seen very shortly, even more so.

On these issues and so many more, we are following through on our commitments, and I don't want anything to get in our way.

I am fighting every day for the great people of this country. Therefore, in order to fulfill my solemn duty to protect America and its citizens, the U.S. will withdraw from the Paris climate accord. (Applause) Thank you. But begin negotiations to re-enter either the Paris accord or an entirely new transaction on terms that are fair to the U.S., its business, its workers, its people, its taxpayers.

So we are getting out. But we will start to negotiate, and we will see if we can make a deal that's fair. And if we can, that's great. And if we can't, that's fine.

The Paris climate accord is simply the latest example of Washington entering an agreement that disadvantages the U.S., leaving American workers who I love and taxpayers to absorb the cost in terms of lost jobs and lower wages and vastly diminished economic production. Thus, as of today, the U.S. will cease all implementation of the non-binding Paris accord and the draconian and financial economic burdens the agreement imposes on our country.

This includes ending the implementation of the Nationally Determined Contribution and, very importantly, the Green Climate Fund, which is costing the U.S. a vast fortune.

Compliance with the terms of the Paris Accord and the onerous energy restrictions it has placed on the United States could cost America as much as 2.7 million lost jobs by 2025 according to the National Economic Research Associates. This includes 440,000 fewer manufacturing jobs -- not what we need -- believe me, this is not what we need -- including automobile jobs, and the further decimation of vital American industries on which countless communities rely. They rely for so much, and we would be giving them so little.

According to this same study, by 2040, compliance with the commitments put into place by the previous administration would cut production for the following sectors: paper down 12 percent; cement down 23 percent; iron and steel down 38 percent; coal -- and I happen to love the coal miners -- down 86 percent; natural gas down 31 percent. The cost to the economy at this time would be close to \$3 trillion in lost GDP and 6.5 million industrial jobs, while households would have \$7,000 less income and, in many cases, much worse than that.

Not only does this deal subject our citizens to harsh economic restrictions, it fails to live up to our environmental ideals. As someone who cares deeply about the environment, which I do, I cannot in good conscience support a deal that punishes the United States -- which is what it does -- the world's leader in environmental protection, while imposing no meaningful obligations on the world's leading polluters.

For example, under the agreement, China will be able to increase these emissions by a staggering number of years -- 13. They can do whatever they want for 13 years. Not us. India makes its participation contingent on receiving billions and billions and billions of dollars in foreign aid from developed countries. There are many other examples. But the bottom line is that the Paris accord is very unfair, at the highest level, to the United States.

Further, while the current agreement effectively blocks the development of clean coal in America -- which it does, and the mines are starting to open up. We're having a big opening in two weeks.

Pennsylvania, Ohio, West Virginia, so many places. A big opening of a brand-new mine. It's unheard of. For many, many years, that hasn't happened. They asked me if I'd go. I'm going to try.

China will be allowed to build hundreds of additional coal plants. So we can't build the plants, but they can, according to this agreement. India will be allowed to double its coal production by 2020. Think of it: India can double their coal production. We're supposed to get rid of ours. Even Europe is allowed to continue construction of coal plants.

In short, the agreement doesn't eliminate coal jobs, it just transfers those jobs out of America and the United States, and ships them to foreign countries.

This agreement is less about the climate and more about other countries gaining a financial advantage over the United States. The rest of the world applauded when we signed the Paris Agreement -- they went wild; they were so happy -- for the simple reason that it put our country, the United States of America, which we all love, at a very, very big economic disadvantage. A cynic would say the obvious reason for economic competitors and their wish to see us remain in the agreement is so that we continue to suffer this self-inflicted major economic wound. We would find it very hard to compete with other countries from other parts of the world.

We have among the most abundant energy reserves on the planet, sufficient to lift millions of America's poorest workers out of poverty. Yet, under this agreement, we are effectively putting these reserves under lock and key, taking away the great wealth of our nation -- it's great wealth, it's phenomenal wealth; not so long ago, we had no idea we had such wealth -- and leaving millions and millions of families trapped in poverty and joblessness.

The agreement is a massive redistribution of United States wealth to other countries. At 1 percent growth, renewable sources of energy can meet some of our domestic demand, but at 3 or 4 percent growth, which I expect, we need all forms of available American energy, or our country (Applause) will be at grave risk of brownouts and blackouts, our businesses will come to a halt in many cases, and the American family will suffer the consequences in the form of lost jobs and a very diminished quality of life.

Even if the Paris Agreement were implemented in full, with total compliance from all nations, it is estimated it would only produce a two-tenths of one degree -- think of that; this much -- Celsius reduction in global temperature by the year 2100. Tiny, tiny amount. In fact, 14 days of carbon emissions from China alone would wipe out the gains from America -- and this is an incredible statistic -- would totally wipe out the gains from America's expected reductions in the year 2030, after we have had to spend billions and billions of dollars, lost jobs, closed factories, and suffered much higher energy costs for our businesses and for our homes.

As the Wall Street Journal wrote this morning: "The reality is that withdrawing is in America's economic interest and won't matter much to the climate." The United States, under the Trump administration, will continue to be the cleanest and most environmentally friendly country on Earth. We'll be the cleanest. We're going to have the cleanest air. We're going to have the cleanest water.

We will be environmentally friendly, but we're not going to put our businesses out of work and we're not going to lose our jobs. We're going to grow; we're going to grow rapidly. (Applause)

And I think you just read -- it just came out minutes ago, the small business report -- small businesses as of just now are booming, hiring people. One of the best reports they've seen in many years.

I'm willing to immediately work with Democratic leaders to either negotiate our way back into Paris, under the terms that are fair to the United States and its workers, or to negotiate a new deal that protects our country and its taxpayers. (Applause)

So if the obstructionists want to get together with me, let's make them non-obstructionists. We will all sit down, and we will get back into the deal. And we'll make it good, and we won't be closing up our factories, and we won't be losing our jobs. And we'll sit down with the Democrats and all of the people that represent either the Paris Accord or something that we can do that's much better than the Paris Accord. And I think the people of our country will be thrilled, and I think then the people of the world will be thrilled. But until we do that, we're out of the agreement.

I will work to ensure that America remains the world's leader on environmental issues, but under a framework that is fair and where the burdens and responsibilities are equally shared among the many nations all around the world.

No responsible leader can put the workers -- and the people -- of their country at this debilitating and tremendous disadvantage. The fact that the Paris deal hamstring the United States, while empowering some of the world's top polluting countries, should dispel any doubt as to the real reason why foreign lobbyists wish to keep our magnificent country tied up and bound down by this agreement: It's to give their country an economic edge over the United States. That's not going to happen while I'm President. I'm sorry. (Applause)

My job as president is to do everything within my power to give America a level playing field and to create the economic, regulatory and tax structures that make America the most prosperous and productive country on Earth, and with the highest standard of living and the highest standard of environmental protection.

Our tax bill is moving along in Congress, and I believe it's doing very well. I think a lot of people will be very pleasantly surprised. The Republicans are working very, very hard. We'd love to have support from the Democrats, but we may have to go it alone. But it's going very well.

The Paris Agreement handicaps the United States economy in order to win praise from the very foreign capitals and global activists that have long sought to gain wealth at our country's expense. They don't put America first. I do, and I always will. (Applause)

The same nations asking us to stay in the agreement are the countries that have collectively cost America trillions of dollars through tough trade practices and, in many cases, lax contributions to

our critical military alliance. You see what's happening. It's pretty obvious to those that want to keep an open mind.

At what point does America get demeaned? At what point do they start laughing at us as a country? We want fair treatment for its citizens, and we want fair treatment for our taxpayers. We don't want other leaders and other countries laughing at us anymore. And they won't be. They won't be.

I was elected to represent the citizens of Pittsburgh, not Paris. (Applause) I promised I would exit or renegotiate any deal which fails to serve America's interests. Many trade deals will soon be under renegotiation. Very rarely do we have a deal that works for this country, but they'll soon be under renegotiation. The process has begun from day one. But now we're down to business.

Beyond the severe energy restrictions inflicted by the Paris accord, it includes yet another scheme to redistribute wealth out of the United States through the so-called Green Climate Fund -- nice name -- which calls for developed countries to send \$100 billion to developing countries all on top of America's existing and massive foreign aid payments. So we're going to be paying billions and billions and billions of dollars, and we're already way ahead of anybody else. Many of the other countries haven't spent anything, and many of them will never pay one dime.

The Green Fund would likely obligate the United States to commit potentially tens of billions of dollars of which the United States has already handed over \$1 billion -- nobody else is even close; most of them haven't even paid anything -- including funds raided out of America's budget for the war against terrorism. That's where they came. Believe me, they didn't come from me. They came just before I came into office. Not good. And not good the way they took the money.

In 2015, the United Nation's departing top climate officials reportedly described the \$100 billion per year as "peanuts," and stated that "the \$100 billion is the tail that wags the dog." In 2015, the Green Climate Fund's executive director reportedly stated that estimated funding needed would increase to \$450 billion per year after 2020. And nobody even knows where the money is going to. Nobody has been able to say, where is it going to?

Of course, the world's top polluters have no affirmative obligations under the Green Fund, which we terminated. America is \$20 trillion in debt. Cash-strapped cities cannot hire enough police officers or fix vital infrastructure. Millions of our citizens are out of work. And yet, under the Paris accord, billions of dollars that ought to be invested right here in America will be sent to the very countries that have taken our factories and our jobs away from us. So think of that.

There are serious legal and constitutional issues as well. Foreign leaders in Europe, Asia, and across the world should not have more to say with respect to the U.S. economy than our own citizens and their elected representatives. Thus, our withdrawal from the agreement represents a reassertion of America's sovereignty. (Applause) Our Constitution is unique among all the nations of the world, and it is my highest obligation and greatest honor to protect it. And I will.

Staying in the agreement could also pose serious obstacles for the United States as we begin the process of unlocking the restrictions on America's abundant energy reserves, which we have started

very strongly. It would once have been unthinkable that an international agreement could prevent the United States from conducting its own domestic economic affairs, but this is the new reality we face if we do not leave the agreement or if we do not negotiate a far better deal.

The risks grow as historically these agreements only tend to become more and more ambitious over time. In other words, the Paris framework is a starting point -- as bad as it is -- not an end point. And exiting the agreement protects the United States from future intrusions on the United States' sovereignty and massive future legal liability. Believe me, we have massive legal liability if we stay in.

As president, I have one obligation, and that obligation is to the American people. The Paris Accord would undermine our economy, hamstring our workers, weaken our sovereignty, impose unacceptable legal risks, and put us at a permanent disadvantage to the other countries of the world. It is time to exit the Paris accord -- (Applause) -- and time to pursue a new deal that protects the environment, our companies, our citizens, and our country.

It is time to put Youngstown, Ohio, Detroit, Michigan, and Pittsburgh, Pennsylvania -- along with many, many other locations within our great country -- before Paris, France. It is time to make America great again. (Applause) Thank you. Thank you. Thank you very much.

Thank you very much. Very important. I'd like to ask Scott Pruitt, who most of you know and respect, as I do, just to say a few words.

First published on June 1, 2017 / 6:19 PM

© 2017 CBS Interactive Inc. All Rights Reserved.